

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0081 van 31 mei 2011
in de zaak 2010/0420/A/2/0452

In zake: de **gemeente WAASMUNSTER**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 3 mei 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen van 9 april 2010 waarbij aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van een metalen constructie aan beide zijden van de overwelfde waterloop. In hetzelfde besluit van 9 april 2010 wordt beslist dat de aanvraag met betrekking tot het plaatsen van vier verlichtingspalen niet vatbaar is voor inwilliging en uit de vergunning wordt geschrapt.

Het betreft een perceel gelegen te 9250 Waasmunster en met kadastrale omschrijving XXXXXXXXXX.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 17 mei 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lieve JOOSEN die loco advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 4 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar Oost-Vlaanderen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van vier verlichtingspalen en een metalen constructie”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’, deels gelegen in parkgebied en deels gelegen in natuurgebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 30 november 2007 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg ‘Dorp aan de Durme’, deels in een strook voor openbaar en/of privaat park en deels in een natuurgebied. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster brengt op 22 maart 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 18 maart 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 25 maart 2010 een gunstig advies uit voor het plaatsen van de metalen constructie aan beide zijden van een overwelfde waterloop en een ongunstig advies voor het plaatsen van de voorgestelde verlichtingspalen in het openbaar park .

Op 9 april 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen, voor wat de metalen constructie betreft en te weigeren voor wat de verlichtingspalen betreft en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

Overwegende dat het Agentschap voor Natuur en Bos een gunstig advies heeft uitgebracht voor de metalen constructie ter hoogte van de waterloop en een ongunstig advies voor het plaatsen van de verlichtingspalen (cfr kopie in bijlage);

Overwegende dat de metalen constructie ter hoogte van de waterloop gelet op de beperkte hoogte geen negatieve impact zal hebben op het gebied en vanuit stedenbouwkundig oogpunt kan aanvaard worden;

*Overwegende dat de voorgestelde verlichtingspalen gelet echter op de hoogte (4,00 m) de landschappelijke waarde van het natuurgebied zullen schaden en vanuit stedenbouwkundig oogpunt niet kunnen aanvaard worden;
Overwegende dat lage verlichtingsarmaturen, die een beperkte zone verlichten zonder een opwaartse verlichting te veroorzaken de eigenheid van het natuurgebied niet zullen verstoren;
...*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 9 april 2010.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 3 mei 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning is.

De Raad stelt tevens vast dat de verzoekende partij, bij haar brief tot regularisatie van 1 juni 2010, een afschrift van de beslissing om in rechte op te treden aan het verzoekschrift heeft gevoegd. Uit deze beslissing kan afgeleid worden dat het college van burgemeester en schepenen, overeenkomstig artikel 193 en 57, §3, 9° van het Gemeentedecreet is opgetreden als vertegenwoordiger van de gemeente.

Verzoekende partij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij stelt dat het verzoek tot nietigverklaring onontvankelijk is nu de verzoekende partij geen enkele omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, de stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur aanbrengt in haar verzoekschrift, noch dat zij de wijze vermeldt waarop deze geschonden worden. Zij licht dit toe als volgt:

“ ...

Op geen enkel punt wordt in het voorliggend verzoekschrift zelfs maar een regel, een beginsel of een voorschrift weergegeven of vermeld.

Het is niet de taak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen of de verwerende partij om aan de hand van een tekst van het verzoekschrift op zoek te gaan naar onwettigheden.

....

De formulering van het verzoekschrift komt er op neer dat de verzoekende partij aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen vraagt om de aanvraag in zijn geheel te onderzoeken en te beoordelen en dus om een opportuniteitsoordeel te vellen over de ingediende aanvraag op het punt van de 4 verlichtingspalen.

...

Dit wordt benadrukt door de uiteindelijke vraag van de verzoekende partij tot “de toestemming tot plaatsing van deze 4 bijkomende verlichtingspunten”.

...”

Beoordeling door de Raad

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als het resultaat van de beoordeling van de formele volledigheid van het betrokken verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift kan dan ook geenszins, ook niet gedeeltelijk, worden beschouwd als een uitspraak betreffende de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert dus niet dat het beroep tot vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de in het verzoekschrift vervatte *grievens* inhoudelijk niet kunnen beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

1. De Raad dient vast te stellen dat het voorliggende verzoekschrift geen omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dus evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden. De verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift immers enkel tot het omschrijven van de bestemmingsvoorschriften, de diverse gegeven adviezen en enkele feitelijke opmerkingen.

Zo stelt de verzoekende partij dat *‘de kleine verlichtingsarmaturen zeer gevoelig zijn voor vandalisme’* en dat *‘de afstand tussen de verlichtingspalen bijzonder groot is om een veiligheidsgevoel te verzekeren’*. De verzoekende partij laat echter na om concreet aan te tonen om welke regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur het gaat. Ook met betrekking tot de kleur en de gelijkvormigheid geeft de verzoekende partij haar eigen visie weer.

De geformuleerde opmerkingen kunnen dan ook onmogelijk worden beschouwd als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur noch als een omschrijving van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden. Dit laatste niet in het minst nu de verzoekende partij haar beweringen niet staakt.

2. De verzoekende partij lijkt met haar beroep eigenlijk enkel aan te sturen op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van de bestreden stedenbouwkundige vergunning. Verzoekende partij haalt aan *‘dat de zwarte kleur van de palen wordt aangewend om zo weinig mogelijk visuele hinder binnen het park en natuurgebied te veroorzaken’*. Verzoekende partij vraagt tevens *‘de toestemming tot plaatsing van deze 4 bijkomende verlichtingspunten’*. Gelet op artikel 4.8.1,

